

इदमत्यद्भुतराजन्नित्यस्य तात्पर्ययोगेन सिद्धस्य कायस्य परिणामांतरं द्वा स दृष्ट्यादिकं न जायते तस्तत्र विष्टो न्नरसोऽपरिणममाण एव देहानिःसरति तं दृष्ट्वा आत्मनः सिद्धकायत्वं मत्वा भंकणकोर्गेष्मृत्यति तदे
 इदमत्यद्भुतराजन् शृण्वान् श्रव्यतरं भुवि ॥ महर्षेश्वरितं यादृक् त्रिषु लोकेषु विश्रुतं ॥ ३८ ॥ पुरा मंकणकः सिद्धः कुशाग्रेणेति नः श्रुतं ॥ क्षतः किल करे राजंस्तस्य शा
 करसोऽस्रवत् ॥ ३९ ॥ स वै शाकरसं दृष्ट्वा हर्षाविष्टः प्रनृत्तवान् ॥ ततस्तस्मिन् प्रनृत्ते वै स्यावरं जंगमं चयत् ॥ ४० ॥ प्रनृत्तमुभयं वीरतेजसा तस्य मोहितं ॥ ब्रह्मादि
 भिः सुरैराजन् ऋषिभिश्च तपोधनैः ॥ ४१ ॥ विज्ञप्तो वै महादेव ऋषेरर्थे नराधिप ॥ नायं नृत्येद्यथा देव तथा त्वं कर्तुमर्हसि ॥ ४२ ॥ ततो देवो मुनिं दृष्ट्वा हर्षाविष्टमतीव
 ह ॥ सुराणां हितकामार्थं महादेवोऽभ्यभाषत ॥ ४३ ॥ भो भो ब्राह्मणधर्मज्ञ किमर्थं नृत्यते भवान् ॥ हर्षस्थानं किमर्थं च तवेदमधिकं मुने ॥ ४४ ॥ तपस्विनो धर्मपथे
 स्थितस्य द्विजसत्तम ॥ ऋषिरुवाच किं न पश्यसि मे ब्रह्मन् कराच्छाकरसं सुतं ॥ ४५ ॥ यं दृष्ट्वा संप्रनृत्तो वै हर्षेण महता विभो ॥ तं प्रहस्या ब्रवीद्देवो मुनिरागे
 ण मोहितं ॥ ४६ ॥ अहं न विस्मयं विप्रगच्छामीति प्रपश्य मां ॥ एवमुक्त्वा मुनिश्रेष्ठं महादेवेन धीमता ॥ ४७ ॥ अंगुल्यग्रेण राजेंद्र स्वांगुष्ठस्ताडितो भवत् ॥ ततो भ
 स्मक्षता द्राजन्निर्गतं हिमसन्निभं ॥ ४८ ॥ तदृष्ट्वा ब्रीडितो राजन् समुनिः पादयोर्गतः ॥ मेने देवं महादेवमिदं चोवाच विस्मितः ॥ ४९ ॥ नान्यं देवादहं मन्ये रुद्रा
 त्यरतरं महत् ॥ सुरासुरस्य जगतो गतिस्त्वमसि शूलधृत् ॥ ५० ॥ त्वया सृष्टमिदं विश्वं वदंतीह मनीषिणः ॥ त्वामेव सर्वं विशति पुनरेव युगक्षये ॥ ५१ ॥ देवैरपि
 न शक्यस्त्वं परिज्ञातुं कुतो मया ॥ त्वयि सर्वं स्मदृश्यं ते भावाये जगति स्थिताः ॥ ५२ ॥ त्वामुपासंत वरदं देवा ब्रह्मादयो न घ ॥ सर्वस्त्वमसि देवानां कर्ता कारयिता च
 ह ॥ ५३ ॥ त्वत्प्रसादात् सुराः सर्वं मोदंतीहा कुतो भयाः ॥ एवंस्तु त्वामहादेवं स ऋषिः प्रणतो भवत् ॥ ५४ ॥ यदिदं चापलं देवकृतमेतस्मयादिकं ॥ ततः प्रसादयामि
 त्वांतपो मे नक्षरेदिति ॥ ५५ ॥ ततो देवः प्रीतमनास्तमृषिं पुनरब्रवीत् ॥ तपस्ते वर्धतां विप्रमत्प्रसादात्सहस्रधा ॥ ५६ ॥ आश्रमे चेह वत्स्यामि त्वया सार्धं महंसदा ॥
 सप्तसारस्वते चास्मिन्यो मामर्चिष्यते नरः ॥ ५७ ॥ न तस्य दुर्लभं किंचिद्भविते ह परत्र वा ॥ सारस्वतं च तेलोकं गमिष्यंति न संशयः ॥ ५८ ॥ एतन्मंकणकस्यापि च
 रितं भूरितेजः ॥ सहिपुत्रः सुकन्यायामुत्पन्नो मातरि श्वना ॥ ५९ ॥ इति श्रीमहाभारतेशः गदाऽवलदेवतीऽसारस्वतोपाख्याने अष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥

वक्ष्यशून्यत्वं देहस्य महती योगसिद्धिः देहस्य भस्मभूतत्वं तु महीयसी सिद्धिरित्येतद्बुद्धौ दर्शयंस्तस्य गर्वपरिहरतीति ॥ ३८ ॥ ३९ ॥ ४० ॥ ४१ ॥ ४२ ॥ ४३ ॥ ४४ ॥ ४५ ॥ ४६ ॥ ४७ ॥ ४८ ॥ ४९ ॥
 ॥ ५० ॥ ५१ ॥ ५२ ॥ ५३ ॥ ५४ ॥ स्वयादिकं गवादिकं ॥ ५५ ॥ ५६ ॥ ५७ ॥ ५८ ॥ ५९ ॥ इति शल्यांतर्गतगदापऽनैलकंठीये भारतभाऽअष्टत्रिंशोऽध्यायः ॥ ३८ ॥ ॥ ५९ ॥